

Izhaja vsako soboto zjutraj.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu
ulica dei Fabbri, št. 2, III.
Tja je treba nasloviti vse rokopi-
se, ki naj se objavijo v listu.

Rokopisi se ne vračajo. —
Nefrankirana pisma se ne spre-
jemajo.

Poštno - hranilničnega računa
štev. 64439.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu
ulica delle Poste štev. 9. Spre-
jema naročnino, inserate in
reklamacije. Naročnina „Zarje“
je za vse leto naprej po pošti
K 6.— za pol leta K 3.

Posamezne številke po 6 vin.

Cena inseratom je 10 vin. za
enostopno petit vrsto. Pri več-
kratnem objavljanju primeren
popust.

Slovenci v Trstu.

13. in 16. dan meseca junija l. 1909. ostaneta gotovo zgodovinsko važna dneva v življenju tržaških Slovencev. Vršile so se prvič po novem volivnem zakonu občinske volitve v II. okoličanskem in IV. mestnem razredu. Izid teh volitev so vsi napeto in raovedno pričakovali. V „Zarji“ smo že opozarjali na to, da lahko doživimo pri teh volitvah velika presenečenja. In res smo jih doživeli, in ne toliko mi, kolikor več oni, ki niso hoteli verovati in priznati, da nas je toliko Slovencev v tržaški občini in tudi v mestu samem. Sedaj so pa pokazale suhe številke, da je tržaška okolica popolnoma slovenska in da biva v mestu samem toliko Slovencev, da jih ne more nihče več brez skrajne krivice prezirati.

O podrobnem izidu volitev govorimo na drugem mestu med novicami. Tu sem hočemo le postaviti svoje dedukcije, ki slede iz tega važnega pojava.

Pred vsem izjavljamo, da se lepe slovenske zmage prav iz srca veselimo. Kot prvi narodnjaki se radujemo vsakega narodnega napredka. Mi smo v „Zarji“ vedno stali na tem stališču. Že v prvi številki našega lista iz minolega leta smo pisali dobesedno: „S tem, da povdarjamo krščanska načela, nikakor ne zametamo narodnega principa, temveč ga hočemo le dvigniti, pozhlatiti in prepeljati s krščanskim duhom. Na svojo narodnost smo ponosni, svoj narod slovenski ljubimo, druge narodnosti pa štejemo v mejah pravice“. Tej svoji tedanji izjavi smo ostali zvesti vsikdar. Zato pa ponavljamo, da se zmage tržaških Slovencev srčno veselimo.

Volitve so pokazale, da je čisto napačno in krivično vpiti o izključno italijanskem Trstu. Volivni listki so pokazali, da je mesto Trst dvojezično mesto, ker biva v njem poleg itali-

janske večine zdatno število Slovencev, ki bivajo tu v Trstu ne le kakor tolerirani gostje, ampak kakor domačini.

Stroga pravica zahteva, da se da tržaškim Slovincem, kar jim gre v kulturnem, socialnem, političnem in gospodarskem pogledu. Pred vsem bi bila skrajna krivica odrekati tržaškim Slovincem sveto pravico izobrazitise v Trstu v šolah v svojem materinskem jeziku. To je pravica, ki jim gre po naravnem in državljskem pravu.

Ker je Trst dvojezično mesto. smatramo, če ne za krivico, saj za veliko netaktnost ustanoviti v Trstu italijansko vseučilišče. Italijanom privoščimo italijansko vseučilišče, a postavijo naj si je na svoja tla, ne pa v Trst, ki je italijansko-slovensko mesto na slovenskih tleh. Tako si upravičeno želijo tudi Slovenci svoje lastne visoke šole v središču Slovenije v beli Ljubljani. Italijansko vseučilišče v Trstu bi bilo veden povod preprirov med obema tržaškima narodnostima.

Ko damo v današnji „Zarji“ duška svoji radosti nad faktno in moralno zmago tržaških Slovencev, pa nočemo s tem niti od daleč reči, da simpatiziramo s političnim društvom „Edinost“, ki je postavilo kandidate. Trezni politiki smo in hočemo ostaniti, hipna navdušenost nas ne spravi do tega, da bi se odrekli načelom in izgubili mirno razjodnost. Zato opazimo, da se „Slovenska ljudska stranka“, v kateri je pač skoro vsa Slovenija in koje načela mi odobrujemo, sicer veseli zmage tržaških Slovencev, da pa na tej zmagi ne častita političnemu društvu „Edinost“, temveč mirno prepušča to delo slovensko-nemškemu Hribarju in drugim pripadnikom trhleja liberalizma, ki v mršavi ostankih ponekod še životari v naši lepi slovenski krščanski domovini. — Samo liberalni tabor častita političnemu društvu „Edinost“, ker vidi v njem svoje somišljenike. Mi se tem čestitkam ne pridružujemo, temveč

veselimo se zmage tržaških Slovencev zato, ker vemo, da so mnogi Slovenci oddali svoj glas Slovincem, ne pa kandidatom političnega društva „Edinost“. To dobro vemo in smo slišali iz ust ljudstva samega, ki je šlo volit, da pokažemo enkrat, koliko nas je. Za kandidate političnega društva kot takega, se mnogi niso prav nič navduševali, saj so bili nekateri kandidati taki, da jih ne bi mogel noben pošten človek z mirno vestjo voliti. To stoji!

Veliko je torej Slovencev na tržaških tleh in v Trstu samem. — Ta slovenski rod se more ob tej naši lepi slovenski obali tudi ohraniti. Vprašano: Bo li tržaško politično društvo „Edinost“, ki se neizogibno bliža onemu usodnemu koncu in razpadu, kojega je doživel liberalizem že povsod na Slovenskem, bo li to politično vodstvo v stanu nuditi tržaškim Slovincem tako zdravo in močno hrano, da se bo slovenski živelj na teh naših tleh tudi vzdržal? To je sedaj vevajžno vprašanje, na katero odgovorimo z odločnim: ne! Politika tržaškega društva „Edinost“ je bila doslej brezprogramna, frazarska, sloveča na alkoholu, na šumečih veseljih, „narodnih“ društvih, navdušenih živiočkih in sličnih lupinah brez jedra. Da je v stanu taka politika veliko ljudi skupaj zbobnati, vlti jim neko hipno sveto narodno navdušenje in spraviti tudi mnogo slovenskih glavic v skupaj, to radi priznamo. A vse to je samo ogenj iz slame in zdi se, da je ta slamnati plamen sedaj švignil do vrhunca. Užgati tak ogenj, to zmožnost radi priznamo „Edinosti“. Vzdržati pa slovenski živelj v Trstu, k temu niso poklicani njeni pristaši, niti niso tega zmožni. — Tej nalogi bo kos samo politično vodstvo z jasnimi krščanskimi in demokratskim programom, polnim vsebine in čistosti, ki jo črpa iz vedno svežega in vse oživljajočega a krščanstva in ima svojo zaslonbo ne v kavarški oligarhiji, ampak v slovenskem ljudstvu samem. Le tedaj bodo

tržaški Slovenci mirno zrlji v svojo bodočnost, ko ne bodo po svojem nesrečnem sistemu ločeni od svoje skupne slovenske domovine, temveč bodo v istem taboru, v katerem je danes skoro vse slovensko ljudstvo!

Politične vesti.

AVSTRO-OGRSKA

V državnem zboru se je pretečeni teden razpravljalo o raznih nujnih predlogih. Rusini so vložili nujni predlog, ki se bavi z jezikovnimi razmerami pri sodiščih v Galiciji, kjer se zapostavlja rusinski jezik v korist poljskega. Hrupni prizori so nastali, ko je justični minister Hochenburger branil sodišča in rekel, da so pritožbe neopravičene. Nujni predlog je stavil češki poslanec Stransky zaradi rektorja češke tehnike. Ta je namreč pri neki slovesnosti razžalil nemške profesorje. Ko so ti zahtevali od ministra, da pozove češkega rektorja na odgovor, je ta ministru po dolgem času odgovoril, da njega ne sme nihče pozivati na odgovor radi njegovih govorov. Minister Stürgh je odgovarjal precej razkošno in rekel, da so tudi rektorji pod postavo; zažugal je rektorju s posledicami, ako se ne vkloni. Socialist Breitner je vložil nujni predlog, ker je vlada brez dovoljenja parlamenta izplačala Turčiji odškodnino za Bosno in Hercegovino. To priliko je porabil finančni minister Bilinski, da je odgovarjal opozicijskim skupinam na napade, naperjene proti njemu v razpravi o bosanski banki. Po končanih nujnih predlogih je prišlo na vrsto prvo branje o vladnem finančnem načrtu. Dosedaj tega načrta ni pohvalil še noben poslanec. Za studiranje finančnega načrta so voljeni bili člani 52 članov. Poslanec Kalina je zahteval v nujnem predlogu od vlade, da predloži zbornico na vpogled načrt bodoče bosanske ustave. Ministrski predsednik Bienerth je odgovoril, da vlada ni dolžna to storiti. Nujnost je bila odklonjena. Nato je pričela proračunska razprava. Gospodarstvo v naši državi je šlo v zadnjih dveh letih precej nazaj. Med tem ko je fin. minister Korytovsky pred par leti izkazoval čez poldrugi sto milijon prebitka, konča letošnji račun z deficitom 73 milijonov. V Avstriji so zlasti upravni stroški zelo narasli. Razprava je razdeljena na pet delov. Najvažnejše razprave bodo pač o notranjem, pravosodnem in naučnem ministrstvu. Tu bo zopet opozicija najbrže preizkušala svojo moč. V razpravi je dr. Kramar očital Poljakom, da tirajo protislovensko politiko. Odgovarjal

hišo, da se preišče!

„Kaj, ti zmerjaš mojega strica in bratranca s tatovi?“ zakliče mali Jan, ki mu jeza podvoji njegove moči.

In ko poskusi Lamen odtrgati bolj slabo pribito desko in potegne iz luknje, ki nastane pri tem, rožni venec, skoči deček s svojo glavo tako močno v svojega nasprotnika, da ga podere na tla in se oba valjata en čas po tleh. Toda močnejši Lamen je kmalu na vrhu in skuša pahniti svojega nasprotnika v reko; ta pa opazi nakano, zato se prime krčevito za sovražnikovo obleko in kliče na pomoč. In že začne Janu pešati moči tako, da misli, da je že izgubljen, kar pride Kvan s hlapci k obrežju in reši Jana iz roke hudobnega Lamena.

Ta začne ljuto razkačen žugati z očeto-vo oblastjo in sodnimi slugami. In hlapci položijo zaboj na nosila in gredo domov v spremstvu obeh dečkov.

„Le pojdit!“ kriči za njimi Lamen, „vas bomo že dobili. Tu imam dokaz v roki, da ste vtihotapili v Korejo tuje čarovnije, ki so po zakonu prepovedane.“

S tem zamahne z rožnim vencem, ki ga je vzel iz zaboja, v zrak in hiti proti mestnim vratom.

„Naj le teče!“ reče Jan hlapcu, ki hoče vloviti Lamena. „Zaboj, v katerem so knjige in svete stvari nauka Gospoda nebes, so prinesli iz Pekinga z vednostjo velikega mandarina; hudobni škilec nam ne more torej prav nič škodovati.“

* * *

Šele pozno zvečer se vrne Kim s svojim sinom Petrom iz mesta domov. Takoj začno odpirati zavoj. Knjige zlože vrejene po svo-

„Zelo prav je, da sta vidva tu. Kvan, teči hitro k nam domov in pripelji s seboj nekaj hlapcev, da spravijo ta veliki zaboj domov! Ti pa, Jan, čuvaj medtem nad njim; v zaboju so same krščanske knjige in stvari. Imel boš veliko veselje nad njimi!“

„Ali si se pa tudi dobro poučil o nauku Gospoda nebes, Kimi?“

„Jaz se nisem le poučil o nauku Gospoda nebes, ampak sem ga tudi sprejel! Toda ti že jutri natančneje povem in mnogo drugega. Sedaj pa moram z očetom k velikemu mandarinu, da se oblečem v obredna oblačila in grem odtod v kraljevo palačo, kjer izroče kralju koledar in druge darove kitajskega cesarja.“

Medtem se je sešla ob obrežju množica radovednežev, da vidijo vračajoče se poslance. Najbližja straža pri vratih pošlje oddelek vojakov, veliki mandarin, ki so ga o prihodu poslancev takoj obvestili, kraljevo godbo poslancem nasproti; težaki in nosilci nosilnic, ki jih je polno po cestah glavnega mesta, so pa kar sami prišli k obrežju in izprevod se začne kmalu pomikati z godbo na čelu proti mestu. Temu sledi radovedna množica, da vidi slovesni obhod pred kraljevo palačo. — Jan se pa vsede na zaboj, kjer so shranjeni tako dragoceni zakladi in katerega so prenesli hlapci ladje na obrežje in ostane kmalu sam na obali; vsi so odhiteli za izprevodom poslancev.

Nenadoma se pridruži dečku škiljasti Lamen in ga nagovori s porogljivim nasmehom:

„Glej, glej, tu je pa slavni zmagovavec pri spuščanju zmajev, Jan. No, stric in učeni gospod bratranec sta že prišla nazaj? Gotovo sta prinesla mnogo lepih stvari svojemu milčku? Kakor vidim, kar en velik zaboj. Pojdi

no malo proč, da si ogledam stvar nekoliko bližje!“

„Pusti me v miru, Lamen“, reče Jan ter se ne gane od zaboja. „Jaz se nočem s teboj pripraviti.“

„Haha, mislim da ne; sedaj te ne ščiti tvoj brat in bedasti King tudi ni več moj učitelj. Toda jaz, fantiček, se pa hočem s teboj pripraviti in ti torej samo še enkrat ukažem: Pojdi doli iz zaboja, ali te pa sunim tako, da si takoj v reki, iz katere ne prideš z lepa!“

Ker vidi Jan, da je neposredno na robu reke sam, njemu nasproti pa veliko večji in močnejši Lamen, katerega zlobnost in zvižčnost predobro spozna, se ozre okolu sebe, je li kje kak človek, ki bi ga branil — ali zamanj.

Zato poskusi še enkrat z lepimi besedami pomiriti Lamena, a ker se mu to ne posreči, reče končno:

„Ti me seveda lahko pahneš v reko; toda pomisli, potem postaneš ubijalec in Bog te gotovo kaznuje, ako jaz utonem. Vendar do zaboja, ki mi ga je izročil v varstvo moj bratranec, ne prideš nikdar, dokler sem jaz živ.“

„Tepec, bomo takoj videli“, zakriči škilec in plane na dečka, ki se prvemu udarcu tako spretno umakne, da izgubi Lamen ravnotežje in prileti z grdo kletvico na ustih na rob zaboja ter se precej udari. — Vendar pogoltno svojo bolečino in zakriči na ves glas, ko opazi na zaboju veliki kitajski državni pečat, s katerim so bili sicer le oni zaboji zapečateni, v katerih so bili darovi kitajskega cesarja:

„Tatovi! Ukrasti hočete zaboj, ki gre kralju? Takoj pokličem slugo mojega očeta in te dam zapreti, zaboj pa ponesejo v našo

LISTEK

Korejska brata.

Črtica iz misijonov v Koreji.

VI.

Povratek.

Jan in njegov brat Kvan sta že težko pričakovala, da se vrnejo poslanci. Huda zima je že minula in spomlad l. 1874 se je pričela.

Vsak dan gresta sedaj brata na vrh brčbica, ki leži poleg Kimovega selskega dvorca, in gledata v daljavo tja, kjer se reka Hankang prvič prikaže izpod grmovja; običajno se Korejci niso vračali skozi Mandžurijo, ampak ob reki Peiho do Tienai in odtod po „Rumenem morju“ domov. Kolikokrat zmoti dečka kaka večja ladja, ki priplove proti vodi! Zato menita v začetku tudi danes, ko zagledata v solnčnem svitu veliko ladjo, ki prihaja proti reki, da sta se zmotila. Ko pa Kvan še enkrat bolj natančno pogleda proti reki na ladjo, zakliče ves vesel:

„So že pravi! Rumena zastava se že vidi na ladji!“

In res so bili pravi. Dečka stečeta, kolikor jih morejo nesti njihove noge, proti obrežju, kateremu se bliža ladja vsled močnega vetra vedno bolj.

Ko zagleda Jan strica in bratranca, jima začne mahati z roko in ju že oddaleč pozdravlja in čez nekaj trenutkov nato se vstavi ladja in takoj po prvem pozdravu reče Kimi — imenujmo ga sedaj s krščanskim imenom Peter —:

mu je Glombinski rekoč, da Poljaki so realni politiki. Socialist Daszynski je napadal Rusijo ter naglašal, da neoslavizem nima nobenega pomena.

— Med ogrskimi politikami se nekaj kuha. V Košutovi stranki si stojita dve struji nasproti. Justh in Hollo delata Košutu precej sitnosti. Zadnje vesti javljajo, da so nastale difference med Wekerlom in Andrassyjem proti Košutu. Koliko je resnice na teh vesteh, ni še mogoče vedeti. Dokler ne bo na Ogrskem upeljana splošna in tajna volilna pravica, toliko časa ne pride Ogrska iz krize.

PROTISRBSKI PROCES V ZAGREBU.

Proces je pokazal, da je bila na Hrvatskem politična agitacija, katera je navduševala Hrvate za veliko Srbijo ter skušala povzročiti v slučaju vojske notranje nemire v prid Srbiji. Brezdvomno so pri tem procesu le oddaljeni pristaši, med tem ko so in ostanejo pravi povzročitelji skriti na Ogrskem.

Ta proces pa je pokazal tudi namene Srbov. Najprej so hoteli dati anektiranim deželam srbski značaj in to potrjuje dejstvo, da se je pred kratkim na nekem zborovanju v Sarajevu kar naravnost zahtevalo, da se proglasi Bosna kot srbska dežela in njen jezik kot srbski.

Srbi nasprotujejo tudi združitvi Bosne s kraljevino Hrvatsko in Dalmacijo, kar je očitno povdarjal dalmatinski poslanec Srb Lujo Bakolić v svojem listu „Dubrovnik“ ter zahteval od Hrvatov, da naj opustijo svojo misel na združenje z Bosno, ako jim mar za mir in edinstvo s Srbi. — Isto zagovarja tudi bosanski list „Musavat“, ki je radikalnim Srbov najprijaznejši: Bosna in Hercegovina naj bi bili samostalni deželi, ne da bi priključili katerikoli drugi kraljevini habsburške monarhije.

„Musavat“ preračuni, da pride v bosanski deželni zbor po številu prebivalcev 24 poslancev na 600.000 mohamedancev, 31 poslanec na 760.000 pravoslavnikov in 10 poslancev na 400.000 katolikov. — Na ta način bi imeli mohamedanci in Srbi večino nad katoliki.

Če bi se pa Bosna priključila hrvatskim deželam monarhije, bi bilo razmerje poslancev v deželnem zboru po številu prebivalcev tako, da bi zastopalo v hrvaškem deželnem zboru v Zagrebu 24 poslancev 600.000 mohamedancev, 69 poslancev 1.580.000 pravoslavnikov in 116 poslancev 2.880.000 katolikov. Absolutno večino bi torej imeli katoliki.

Dasiravno se mnogo dela na to, da bi se nasprotstva proti monarhiji odpravila, vendar na tihem le tli iskra nezadovoljnosti, katero podpirajo različne sile; zato skrbje vojaški krogi, da bi Bosna ostala vsaj še dve leti v istem političnem stanju kakor v pretečeni jeseni.

Kedaj bo Bosna mirna? Srbov, katere je do sedaj podpirala vlada, se ne more utajiti, kakor tudi ne, da je pojm Srb in pravoslavni eden in isti.

Vendar pa bi spretna diplomacija in gospodarska politika sprijaznila Bošnjake z monarhijo, če bi se dosledno delalo na zedinjenje sorodnih hrv. dežel pod habsburškim žezlom ter bi se pri tem oziralo na opravljene zahteve mohamedancev.

Prod vsem mora pokazati monarhija, da ima v resnici dobro srce, dobre namene z

Bosno in nje prebivalci, ker le, ako Bošnjak spozna, da ima v Avstriji svojo rešiteljico, ji bo ostal zvest. Če pa se Bosna prepusti na milo in drago ogrskim židom, ne pride do pravega miru in reda.

NOVICE.

n Prevzvišeni gospod škof se je v nedeljo popoldne odpeljal na kanonično vizitacijo in birmovanje v Kubeu, Sočergo in Predloko. Te dni se udeležil škof slavnosti sv. Nazarija v Kopru, v sredo in četrtek obišče pa župnijo Dolina, potem še Milje ter se za praznik sv. Petra in Pavla zopet povrne v Trst.

n Papežovo odlikovanje. Sveti Oče Pij X. je podelil predsedniku katoliškega tiskovnega društva v Trstu, veleč. g. Jakobu Ukmar zlati križec „Pro Ecclesia et Pontifice“. Če je bilo katero odlikovanje zaslužno, je bilo gotovo to. Č. g. Ukmar deluje neumorno in neustrašeno med prav težkimi razmerami na polju katoliškega tiska; „Zarja“, ki preporaja ljudstvo, posebno v Trstu in Istri, v Kristusovem Duhu, je, lahko rečemo skoro izključno njegovo delo. Kak je č. g. Ukmar kot duhovnik, to znajo vsi, ki pridejo z njim v dotiko, kjer lahko spoznajo njegovo gorečnost. Kot duhovnik je Ukmar storil za njemu poverjene vernike mnogo dobrega; posebno mnogo se je žrtvoval za rímanjsko župnijo, kjer je deloval v težkih časih, ko so nekateri krogi še vedno netili odpor v ljudstvu proti cerkveni oblasti.

Kot kolega in prijatelj je č. g. Ukmar vedno postrežljiv in priazen, tako da je lahko gotov tudi njih bratske ljubezni, ki si jo je s svojim čistim značajem zaslužil.

V imenu vseh kolegov in prijateljev, mu ključemo iz srca: Na mnoga leta!

Dr. Ujčić.

n Odlikovanj so bili od sv. Očeta Pija X. z zlatim križcem „Pro Ecclesia et Pontifice“: veleč. g. Brunon Kratzig, mnogoletni in vestni katehet na c. k. državni ljudski šoli, g. Karol Schnor, ki se veliko trudi za salezijanski oratorij o Trstu, in gospodična Angela Sbrovazzi, ki se že 22 let trudi za vzgojo ženske mladine v „oratorio di Rosario“ ki ga je sama ustanovila in ki je dala inicijativo za mnoge druge dobrodeltne zavode v Trstu. Vsem odlikovancem čestitamo prav pristočno!

n Jubilej prošta Faiduttija. V torek 15. junija je praznoval stolni prošt v Gorici, Monsignor Dr. Faidutti, petindvajsetletnico svoje prve svete maše. Laška ljudska stranka je priredila svojemu voditelju posebno slovesnost. Ob 11. uri je daroval jubilar v riški stolnici sv. mašo, na kar so mu društva, ki spadajo v organizacijo ljudske stranke čestitala; ob tej priliki ga je imenovalo veteransko društvo svojim častnim udom, ter mu izročilo diplomu. Po čestitkah je bilo kosilo v hotelu Südbahn. Jubilej dr. Faiduttija je pokazal, da ima ta poslanec vso Furlanijo, duhovščino in ljudstvo, za sabo. Take uspehe pa je mogel doseči le z neumornim delom na socialnem polju v krščanskem duhu. To njegovo delovanje naj bi služilo tudi Trstu in Istri v vzgled.

n Občinske volitve v Trstu. Pretečeno nedeljo so se začele volitve v tržaški mestni svet oziroma deželni zbor po novem volilnem

redu. Volil je v mestu IV. razred, v okolici pa II. V okolici so povsod zmagali slovenski kandidati in sicer v I. okraju Anton Miklavc s 1086 glasovi, v II. okraju Alojzij Bjekar s 1075 glasovi, v III. okraju pa Štefan Ferluga s 1752 in dr. J. Pertot s 1731 glasovi.

V mestu samem, kjer so postavili kandidata razun Slovencev, laški liberalci, socialni demokratje, mazzinijanci (republikani) in Nemci, so bile potrebne v vseh okrajih ožje volitve. Tudi slovenski kandidati so prišli v ožjo volitev in sicer v 2 okrajih z laškimi liberalci, v enem pa s socialisti. Pri ožji volitvi, ki se je vršila v sredo so pa zmagali socialni demokratje z 10, laški liberalci pa s 6 kandidati. Za ožjo volitev ni sklenila nobena stranka kompromisa z drugo. Smešno je bilo početje propadajoče liberalne stranke. Ker so postavili socialisti tudi dva Slovence kot kandidata v mestu, je zlivaj „Piccolo“ cel čas volilnega boja gnojnico na socialne demokrate, jih imenoval narodne izdajce i. t. d. Ko pa so prišli Slovenci v ožjo volitev, je pa pozival svoje volivce, naj glasujejo za socialne demokrate. Liberalna stranka je tudi ponudila socialistom kompromis za ožjo volitev, katerega so pa ti s prezirom zavrgli. — Ko so se vračali v torek zvečer Slovenci od shoda domov, prepevaje „Hej Slovani“, mimo zloglasne kavarnе Chiozza zbirališča iredentistov, so iz kavarne zadoneli streli, nakar so Slovenci naskočili kavarno in pobili šipe. Na Aequedottu so pa socialisti pobili šipe v kavarni „Secesion“. Demonstracije so se zopet ponovile v sredo zvečer po končanih ožjih volitvah. Liberalci so se hoteli to pot znositi nad Slovenci. Prišla jih je velika druhal pred „Narodni dom“, kjer so žvižgali in kričali, pa tudi streljali iz revolverjev. Par sto Slovencev jih je pa poglano s palicami v beg. Šele ko je prišla policija in pozneje orožništvo, ki so nastopali z ne navadno ostrožjo proti Slovincem, je nastal mir.

n Nevarno obolel je č. g. Ladislav Havel, župni upravitelj v Dolenjivasi. Sedaj je v bolnišnici usmiljnih bratov v Gorici in se pripravlja s sobratom v memento.

n Učiteljske vesti. — V zadnji seji mestnega sveta tržaškega je bil imenovan: voditelj šole na Proseku — Franjo Martelanc, voditelj šole na Katinari — Ciril Valentič, voditelj šole v Trebčah — Franjo Bratoš.

Dalje so bili imenovani definitivnim učiteljem III. vrste: Janko Samec za Barkovlje, Berto Štubelj za Škedenj, Edvard Sosič za Prosek, Marija vdova Humplik za Barkovlje, Viktorija Bole za sv. Križ in Marija Pešelj za Škedenj.

n Novo mašo in sicer slovensko homo imeli letos dne 25. julija v Rojanu. Daroval jo bo č. g. Julij Rutar, ki bo dne 18. julija v Gorici v duhovnika posvečen. Dal Bog, da bi učakali!

n Imenovanje. G. Jakob Lah, absolvirani agronom in sedaj potovalni učitelj v Sezani, je imenovan za tehničnega pristava za poljedelstvo in za namestnika deželnega kulturnega nadzornika pri namestništvu v Trstu. G. Jakob Lah je sin narodnjaka g. Matevža Laha v Rocolu. Čestitamo!

Dosedanji voditelj pomorske vlade Anton Delles je imenovan za predsednika iste vlade ter je ob enem ad personam sprejet v IV. uradniški razred.

Tu ga pričakuje sin, ki je hitel naprej, z nekaterimi bonci in mu naznani, da pride takoj Laolu.

Mandarina vedejo v vrt in mu odkazejo tam lep prostor v neki lopi, ki stoji v senci velikih košatih dreves ob robu ribnika, v katerem meče krasen vodovod vodo na vse strani.

„Da, ti bonci, ki bi bili radi sami pobožni spokorniki, si znajo osladiti svoje življenje“, godrnja Lamen in se spusti na blazine, ko so v lopi.

„Daj mi sakijsa sem, fant; vidim namreč, da mi privoščiš služabniki Budovi nekaj kapljice te božje pijače“.

In mandarin nagne vrč z rižovim žganjem na svojka žejna ustnica in si ohladi z močnim požirkom svojo žejo. Bonci so namreč hitro pripravili te omamljajoče pijače; zraven so položili na nizko mizico nekaj morskih rakov in trdo kuhanih golobijh jajc. Budov zakon jim sicer prepoveduje ubijati živali in jih jesti in jim dovoljuje le rastlinsko hrano; toda bonci na Koreji so le toliko spolnovali svoj zakon, kolikor jim je ugajalo, in so dobro vedeli koliko žejo in kak tek ima njihovi visoki gost. Lamen, ki se prav nič ne sramuje jesti in piti, pa tudi vedno postaja bolj in bolj dobre volje, in ko se čez nekaj časa pokaže Laolu v lopi, ga pozdravi prijazneje kakor sicer in reče smeje:

„Laolu, vaš saki pa ni napačen in vaši raki so celo dobri. Kaj bo pa Buda dejal temu, da ste vrgli te živali, v katerih žive po vašem nauku duše umrlih ljudi in se čistijo žive v vrelo vodo —“

„Po razlagi učenega in svetega Jaca, ki je živel pred sto leti v tem samostanu in katerega truplo počiva tam v ozadju vrta, gredo duše budistov, ako se ne vrnejo neposredno v nebeško nívarno, to je postanejo bogovi, ali pa so vsled največjih pregreh vržene v pekel, le v trupla viših in popolnejših živali! Tako gredo duše kraljev in leve, mandarinov in tigra ali medvede, pobožnih v kra-

n Politična morala „Edinosti“. „Edinost“ se je, od „Slovenca“ primorana, s krvavečim srcem odločila tudi nekaj ziniti o pogodbah njenega prijatelja Ivana Hribarja z Nemci. Ne ve pa nič drugega kot to, da je bila tudi S. L. S. zvezana z Nemci! To je nesramnost, kakršne je le „Edinost“ zmožna, ki računa na od nje popolnoma poneumljene bravce. Vsak otrok ve, da S. L. S. ni bila nikoli z Nemci zvezana ne s podpisni ne brez podpisov. „Edinost“ je pa s svojo notico zopet pokazala, da rada od neresnic živi.

n Občni zbor kat. tisk. društva v Trstu se re vršil dne 17. junija t. l. v Mar. Domu. Predsednik č. g. Ukmar pozdravlja navzoče in poroča o delovanju društva. Društvo se prav dobro razvija in lahko z veseljem konstatira marsikake uspehe.

Gmotno stanje prodajalnice društva je prav zadovoljivo vskljud vsemu strahu in pesimističnim nazorom, ki so jih imeli neki pri ustanovitvi prodajalnice. Razni gospodje so predložili mnogo praktičnih nasvetov v korist društva in prodajalne.

Pri volitvi odbora predlaga č. g. župnik Kjuder, naj se voli per acclamationem dose-danji odbor, kar je soglasno sprejeto.

Na koncu seje čestita g. dr. Ujčić predsedniku v imenu društva na odlikovanju, katero mu je podelil sv. Oče, podelivši mu zlati križec pro Ecclesia et Pontifice.

n Današnji „Piccolo“ prinaša senzacionalno vest, da izsto a iz socialnodemokratske stranke poslanec Pagnini, ker se ne strinja več z vodstvom stranke, ki je postavila v Trstu tudi dva Slovence kot kandidata. Ob enem polaga svoj državnozbornski mandat. V Izraelu je veliko veselje, če tudi jih je to najbrže veliko „koštalo“.

n Število birmancev. Pri Nov. sv. Antonu je bilo birmanih 83 dečkov in 43 deklic, pri sv. Vincencu 289 dečkov, 324 deklic, skupaj 712. Te dni je bilo v Istri birmanih in sicer v Kubeu 54 dečkov in 43 deklic, v Sočergu 73 dečkov in 56 deklic, v Predloki 124 dečkov in 111 deklic, v Movražu 27 dečkov in 41 deklic.

n Umrl je v četrtek na Opčinah g. Mihael Logar, lastnik dobro znane gostilne „pri Mičelu“, v starosti 54 let.

n V Marijinem Domu v Rojanu bode dne 27. in 29. t. m. veselica. Začetek ob 5. uri popoldne. Vspored naznanimo prihodnjije!

n Hud potres na južnem Francoskem. — Po vsem južnem Francoskem je iznenadil prebivalce hipen in močan potres. Število mrtvecev cenijo na 70, ranjencev pa na 200 do 300. Te številke pa se bodo najbrže žalibog izkazale za prenizke, ker je potres uničil vse brzojavne in telefonske zveze, vsled česar ni od premožnih krajev še nobenih poročil. V naslednjem podamo zadnje vesti. V Roguesu je ubitih 15 ljudi. Večina od potresa prizadetih krajev je več ur ostalo brez pomoči. V Aiguillu je do dveh zjutraj trajala strašna panika, zlasti, ker je manjkalo obvez in zdravil. Zla poročila so došla tudi iz Avignona; potres je ondi uničil tudi zgodovinsko znamenito trdnjavo in papežovo palačo. (V 14. stoletju so bivali papeži približno 70 let v Avignonu ne pa v Rimu. Op. ur.)

Župan marsiljski je dal med stradajoče v okolici podeliti 5000 kg. kruha. V St. Canatu se je pogreznil stolp in zidovi cerkve kažejo hude razpokline. Prebivalci so vsi iz mesta zbežali in tabore na prostem. Škoda!

ve ali velblode. V te nižje živali kakor črve, rake, žabe in podobna bitja gredo pale one duše, ki niso verovala v Budo, in tako je pač dovoljeno te nepopolne živali usmrčiti v vreli vodi, ker pridejo tako njih duše v popolnejša bitja in končno po več tisoč letih ožive v telesih kakega budista ali kakega bonca. In tako —

„In tako ravinate zelo pobožno, ker kuhate te živalice in jih dajete poštenemu budistu jest, in jaz ne ravnam nič manj pobožno, ker jem to jed z velikim tekom, zakar zahvaljujem bogove. Hahaha“, se smeje Lamen, „nad pametno razlago ni ničesar. In tako naj gre tvoja duša, ako ne gre v nirvano — o čemur pa zelo dvomim — po tvoji smrti v kakega velbloda!“

„In tvoja mogočni mandarin, v kakega medveda!“

„In če boš potem kot velblod prenašal kake tovore po mojem gozdu, te jaz napadam kot medved in te požrem s kostmi in kožo vred; to je res bedasti nauk, ta nauk o potovanju duš; ali je verjeten?“ zakliče mandarin.

„Saj je nauk božjega Bude in na Koreji državna religija“, opomni navoljni najvišji bonc, „in častitemu mandarinu najvišjega sodnega dvora se ne bi dobro obneslo, ako bi govoril kaj tacega javno, četudi le v šali“.

„Saj mi niti v sanjah kaj tacega v glavo ne pride!“ odvrne Lamen. „Da pa uvidiš svojih pobožnostih, kako zelo sem vnet zato, da se ne krši naša religija, naj bo li od boga ali od hudiča, čuj, kaj je namen mojega obiska“.

(Dalje prihodnjie)

jih naslovih k zidu, Kim pa položi od vsake knjige prav posebno lepo vezano na stran za svojega prijatelja, za velikega mandarina in za starega učitelja Čajpa.

„Jutri jima jih ponesem“, reče končno. „Zelo se jih bota vzveselila, zlasti nad pravoslovjem Ricijevim, ki je najbolj učeni Kitajci še bolj čislajo kakor knjigo velikega Konfucija.“

To slavno delo jezuita Ricija cenijo še dandanes na Kitajskem bodisi radi njegove vsebine ali radi lepega kitajskega jezika, v katerem je spisano. Od malih molitvenikov in katekizmov pa dobila Jan in Kvan po več izvodov zase in za svoje prijatelje.

Nato pridejo zavoji s podobnicami na vrsto. Kako se vsi čudijo, ko zagledajo te njim čisto nove podobe in jim Peter vsako posebej razloži, kaj predstavljajo! Tu so podobice ljubega Izveličarja kot deteta v jaslicah, kot mladeniča v nazarejski delavnici z Marijo in Jožefom, kot učitelja v sredi svojih apostolov, prizori iz njegovega trpljenja, njegovo vstajenje in njegov vnebohod; potem pa slede podobe preblažene Device, apostolov in svetnikov. Jan in Kvan se kar ne moreta nagledati te lepote. Nato odviije Peter tudi zavoj z rožnimi vencii in ko razloži to lepo molitev, jo hoče Jan takoj slišati. Toda Peter odvrne, da je predolga za danes, ko je že tako pozno in odre hitro zadnji veliki zavoj z svetinjami ter obesi eno Janu na vrat.

„Glejte, glejte!“ kliče ta ves iz sebe samega veselja, „to je podoba velike gospe, h kateri sva jaz in Kvan vsak dan z materjo molila. Zdjaj moram pa kmalu postati učenec nauka Gospoda nebes“.

„Da, ti in brat morata postati učenca, kakor hitro se naučita katekizem. Toda čas je že, da gremo počivat. — Pozno je že in midva z očetom sva zmučena. Zato vsem lahko noč!“

VII.

V samostanu boncev.

Prihodnji dan se je ustavila pred največjim samostanom boncev v glavnem mestu Koreje odlična nosilnica, ki so nosili štirje bogato oblečeni služabniki.

„Mandarin najvišjega sodnega dvora je tu“, opomni mimoidoči in se ustavijo v dostojni daljavi ter se spoštljivo priklonijo.

In res zleze iz nosilnice z veliko težavo in trdom veliki Lamen, nelično debel mož, kateremu se že na obrazu pozna, da ne sovravi preveč žganja žganega iz riža. Ošabno odzdravi meščanom, ki stoje na cesti globoko sklonjeni. Potem reče svojemu škiljastemu sinu, ki tudi izleze iz nosilnice, naj takoj naznani njegov prihod najvišjemu boncu Laolu.

Opri na svoje služabnike gre po stopnicah proti pagodi in izgine skozi vrata odičena z groznimi podobami zmajev in pošasti.

Tisočere podobe bogov in polbogov, demonov, pošasti, vojakov in kraljev, plesalec in boncev, živali in tičev zre iz zidov na Lamen, ki koraka počasi mimo njih in se jim priklanja na desno in na levo ter se priporoča njihovu varstvu.

Pred velikansko glavno podobo Bude, ki čepi leno na zadnji steni pagode, se pa mandarin ustavi in poda boncu, ki opravlja tu svojo službo, pozlačeno škatlo s kadilom, katero je prinesel z njim služabnik. Bonc posiplje kadilo v žerjavnico, v kateri gori žerjavica noč in dan pred malikom in oblaki dima se vzdignejo proti bogato pozlačenem stropu.

„Naj vam usliši Buda vse vaše želje visokost“, reče bonc.

„Saj bo to v njegovo lastno korist“, zamrmra mandarin in gre svojo pot naprej skoz pagodo proti vratom, ki vodijo v samostan boncev.

Cannatu cenijo na 1 milijon frankov. Dozdaj najdene mrliče so začasno spravili v neko skladišče.

Pionirji pospravljajo ruševine in razdirajo hiše, da preprečijo nadaljne nesreče. V vasi Lambede so dozda našli 20 mrličev, večinoma otrok in starčkov.

Vso od potresa provzročeno škodo na južnem Francoskem cenijo na 10 milijonov frankov. Pripravlja se rešilna akcija. Zborni zapovednik marsiljski je odpotoval z avtomobilom v potresno ozemlje ter daje potrebna navodila.

Razrušenih je pet vasi. Koliko je žrtev se bo natančno izvedelo, ko se odkopljejo vse razvaline. Mogoče je, da so uničene tudi oddaljene vasi, ki nimajo brzojavne zveze. V Rochwestu so dobili pod razvalinami celo rodbino, mrtvo mater z dojenčkom v naročju, kar do glave zasuto. Tako je preživela celih 18 ur. Rodbinski oče je bil blazen, ko so ga odkopali.

Potres so čutili tudi na Španskem. Strokovnjaki trdijo, da se bodo potresni sunki na Francoskem najbrže ponovili.

n **Pevsko društvo „Slavec“** v Ljubljani obhaja zadnje dni tega meseca 25-letnico svojega obstanka. Ta krat mislijo prirrediti v Ljubljani velike slovesnosti. Pevsko društvo „Slavec“ bi sicer moralo biti po svojem sestavu nepolitično društvo, pa zelo simpatizira z liberalno stranko na Kranjskem. — Člani „Slavec“ obispljejo celo člane katoliškega pevskega društva „Ljubljana“ s provkami kakor: „To so farški, mi ne moremo videti teh farških ljudi“. „Edinost“ dela, kar je za njo povsem naravno, veliko reklamo za „Slavecovo“ prireditve. Mi se ne prav nič ne navdušujemo za to njeno zvezo z nasprotniki „farških ljudi“.

n **Iz centralnega semenišča v Gorici.** Te dni bo obhajal preč. monsig. Fran Castelliz, vodja bogoslovnega semenišča 25letnico svojega mašništva. Jubilejno sv. mašo bode daroval v torek 22. junija v žup. cerkvi sv. Vida v Gorici. Vsako dobro!

n **Na tukajšnji gimnaziji** konča šolsko leto v soboto, dne 26. t. m. Osmošolci so že končali šolski pouk ter se predstavijo po sklepu šolskega leta k ustnemu zrelostnemu izpitu.

Na državnih ljudskih in meščanskih šolah konča šolsko leto dne 2. julija.

n **„Slovenska dijaška zveza“** izdaje sledeči oglas:

Katoliki Slovenci! Znano je, ne samo slovenski, temveč radi delovanja „Slovenske dijaške zveze“ tudi celi avstrijski javnosti, kakšno krvavo pomanjkanje trpi na tisoče Slovencev v Gradcu v verskem in narodnem oziru. Nad 20.000 Slovencev nima tukaj niti svoje slovenske službe božje. Tako izgubi vse, svoj verski in narodni čut ter vre k mednarodni soc. demokratski masi. Da se nekoliko temu odpornosti in roši vsaj nekaj slovenskih graških delavcev veri in narodnosti, je slov. kat. dijaštvo ustanovilo v Gradcu pred petimi leti kat. izobr. društvo „Domovina“, ki je s pomočjo kat. akademikov „Zarjanov“ cel čas uspešno delovalo ter sprejemalo odhajajoče in prihajajoče slovenske delavce v svoje okrilje. Toda kakor vam je znano, se je vrgla zadnji čas obnemogla jeza združenih liberalno-radikalnih slovenskih dijakov v zvezi s celjsko nar. stranko na to edino središče katol. Slovencev v Gradcu, preslepila je z mamonom večino društvenega odbora, da je sprejel 50 liberalnih akademikov v društvo. In ko je imela liberalna stranka dovoljno večino, je črtala iz društvenih pravil katoliški značaj ter ugrabila kat. slovenskim delavcem na grd bratomoren način še ta dom, ki so ga imeli v tujini ter jih jrgla na cesto iz društva, ki so ga vzdrževali sami pet let. Za te zapuščenosti, v trdi brezvernini tujini se potapljajoče se zavzema sedaj pri Vas, katoliki, rodoljubi, „Slovenska dijaška zveza!“ Prosi Vas, da jim pomorete po svoji moči do novega društva, ki se more v kratkem ustanoviti v zaščito zapuščenim. Spominjajte se katoliških bratov v Gradcu s knjigami ali z denarnim prispevki! — Vam dobrotnikom pa vnaprej: Bog povrni! Poklonjeno blagovolite poslati na naslov: cand. iur. Anton Ogrizek, Gradec, Leechgasse 30. „Zarja“.

n **Odvetniške tarife** se podraže. Pravosodno ministrstvo je izdalo odlok, po katerem se 1. julija t. l. povišajo odvetniški tarife. Slabo kaže onim, ki se radi tožarijo.

n **Deželni zbor gorški** bo razpuščen. — Kakor se poroča z Dunaja, se je ministrstvo ker je izključeno vsako sporazumljenje med deželnozborskimi strankami, odločilo za razpuščenje gorškega deželnega zbora v najkrajšem času. Nove volitve se bodo vršile v jeseni.

n **Nov kanonik v Puli.** Cesar je imenoval stolnega vikarja in kooperatorja v Puli g. Leonarda Pavana za kanonika tamošnjega stolnega kapitelja.

n **Poojstrenje izpita zrelosti.** Pred kratkem se je glasilo, da naučna oblastnija poojstri postavbo glede maturitetnega izpita izdano lanskega leta. V tolažbo vseh onih kandidator, ki so se mogoče vsled tega glasov prestrašili, bodi povedano, da ministrstvo ne misli poojstri dotične postavbe. Torej... mirna Bosna!

n **Slov. srednješolsko dijaštvo v Gorici** si šteje v prijetno dolžnost, izreči najsrčnejšo zahvalo vsem onim osebam, ki so na kakoršenkoli način pripomogle k lepemu uspehu njihove prireditve dne 13. junija t. l., po-

sebnost pa prečastitemu gospodu deželnemu poslancu Pibru, župniku v Bohinjski Bistrici in vsem Bohinjecem in Bohinjcam, ki so po njegovem posredovanju postregli z narodnimi oblekami. Dalje se zahvaljuje g. prof. Gvaizu, ki je blagovolil posoditi sliko Triglava, kot ozadje odru in odboru „Trgovsko-obrtno združenje“, ki je za primerno ceno prepuštila prostore „Trgovskega doma“. Srčna zahvala tudi veleč. gospodičini Kl. Hrovatinovi, za njen požrtvovalen trud pri pos. usnjah in predstavi. Posebno pa nas je veselilo, da so slavna gimn. direkcija in slovenski srednješolski profesorji s simpatijami spremljali prireditev. Predstava „Divjega lovca“ katerega je priredila naša goriška srednješolska mladina, je napolnila prostore gorškega „Trg. Doma“, kakor še nikdar. Tako sijajno se ni izvršila še nobena slovenska igra v Gorici. Gmoten in materialen uspeh te predstave naše srednješolske mladine je bil velikansk.

n **Mnogo tvarine** smo morali tudi takrat izpustiti vsled pomanjkanja prostora. Dopisnike prosimo: le pravočasno!

n **Jubilej frančiškanskega reda.** Te dni obhaja frančiškanski red, ki je največji, sedemstoletnico svojega obstanka. Ob tej priliki se vrši v Assisi na Italijanskem generalni kapitelj. Frančiškanski red šteje 1413 samostanov in hospicov, v katerih biva 16.894 redovnikov. Izmed teh je 40 škofov in dva kardinala.

n **Kozarci iz ledu.** Holandski inženir Hrizer je napravil kozarec iz ledu, kateri bo imenitno služil v poletnem času. Kozarec je 13 cm visok, 3 cm debel, 100 gr težak in drži četrto litra. Pijača je lahko pol ure v kozarcu, predno se začne topiti. Ker so ledu primešani sadni sokovi, se bo lahko zaužilo še kozarec, ko se stopi. Na Holandskem že prodajajo take kozarce.

n **V Vipavi utonili.** V nedeljo popoldne so se blizu Mirna peljale v enem čolnu štiri osebe, dve ženski in dva fanta. Že prav blizu brega je en fant začel zibati čoln, da bi ženske prestrašil. Pa kar naenkrat se je čoln prevrnil in vse štiri osebe so padle v vodo. Ena ženska in en fant sta se rešila, ker sta znala plavati. Utonilo pa je dekle Frančiška Silič iz Orchovelj in fant, ki je čoln zibal.

n **Smodnik se je užgal.** — Krog velikega mesta Krakovo v Galiciji ima mnogo skladišč smodnika in drugih razstrelivih snovi namenjenih za našo artilerijo. Minolo soboto se je zgodila v Podgorah pri Krakovem, kjer je več takih smodnišnic, huda nesreča. Strela je užgala tako smodnišnico, ki je najbrže imela slab strel vod. V smodnišnici je bilo 12 tisoč kilogramov smodnika in 13 tisoč šrapnelov in granat ali bomb. Kar v trenutku je z velikanskim pokom zletela smodnišnica v zrak užgal se je v hipu ves smodnik. Smodnišnica je začela goreti in v presledkih od pet do pet minut so se razpočili še vsi zaboji z granatami in šrapneli.

Razstrelba je bila grozna. Vsled silnega poka se je raztreščilo mnogo oken daleč naokoli. Pa to je še najmanjša nesreča. Bliznja postaja Podgorce je hudo poškodovana, skladišča so razbita, skoro uničena, mnogi železniški vozovi so hudo poškodovani, nekaterim vozovom je bila kar streha odtrgana. Veliko stotin ljudi je več ali manj ranjenih. Težko ranjenih je kakih 20 do 30. Za mnoge ranjence se sploh ne ve, ker so v privatnih hišah. Pravo čudo je to, da ni bil nihče ubit, dasi je letelo na tisoče krogel po zraku. Še sedaj nabirajo vojaiki granate po okolici, da se ne bi še kdo z njimi ponesrečil, ker nekatere se niso še razpočile. — Tamošnji listi poročajo, da se je že večkrat v mestnem svetu predlagalo, naj bi se smodnišnice premestile bolj proč od mesta, pa vsak predlog je propal, morda se bodo sedaj po toliki nesreči premislili.

n **Davek na luksu.** Poslanec pl. Pantz in tovariši so vložili predlog za uvedbo davka na luksu. Po tem predlogu se bi obdačile elegantnejše obleke, elegantni klobuki, elegantno perilo, luksuriozni vozovi, avtomobili, lepše pohištvo, umetnine, lišp, preproge itd. Davek na vse to se bi plačeval že pri nakupu v trgovini, kar pač ne gre, da bi eksekutor preiskoval, katera dama nosi elegantno perilo. Poslanec Pantz je izračunal, da bi se dobilo pri 3% davka celih 30 milijonov kron ako se računa, da se proda takih stvari na leto za 1000 milijonov kron. Torej čim večji ženski klobuk, tem večji davek.

n **Čin blaznega.** — V mestni klavnici Chikago v severni Ameriki se je vršil te dni sledeči grozen prizor: O poldne je najkrepkejši mož v klavnici klal prešiče. Kar naenkrat se je revežu zmešalo, pustil je prešiča in se spravil z dolgim nožem v roki nad svoje tovariše. Ti so tekli, kar so mogli, ven iz klavnice, a blazni človek je marsikoga doletel in smrtno nevarno ranil. Več časa je trajalo, predno se mu je upal kdo približati. Pogumen mož je s težkim železom tresčil po blaznem možu in ga pobil na tla, vendar je nesrečen še dva moža v svoji bližini sunil nožem, predno se je posrečilo zvezati ga. Ko so ga pripeljali na policijsko stražnico, je izmed ranjenih umrlo že pet oseb.

n **Vpisovanje v državne šole.** Vpisovanje novih učencev in učenk v državno ljud. šolo v ulici Fontana se bo vršilo od 21. t. m. do 26. t. m., vsak dan od 2 do 3 ure popoldne v šolskem poslopju. Učenci ozir. učenke, ki se žele vpisati, morajo prinesiti s seboj krstni list, spričevalo o cepljenju koz in zdravih obeh ter morajo priti v spremstvu svojih roditeljev ozir. njihovih zastopnikov.

Vpisali se bodo vsi prosilci, vendar vodstvo najdalje do 10. julija pismeno naznani, so li bili vsprejeti ali ne.

Vpisovanje v c. kr. dekliško ljud. šolo v ulici S. Giorgio 6 za novo vstopivše učenke se bo vršilo od 21. do 24. t. m. od 11.—12. ure popoldne v ravnatelski pisarni. Učenke morajo prinesiti seboj krstni list spričevalo o celjenih kozah in zdravih obeh; one pa, ki hočejo vstopiti v kak višji razred, morajo prinesiti seboj zadnje spričevalo ter morajo priti v spremstvu svojih roditeljev oziroma njihovih namestnikov. Vsprejemanje v c. kr. meščansko šolo se bo vršilo 15. sept. t. l. od 8.—12. ure predp.

V c. k. deško ljudsko šolo v ulici Annuciata se vpisujejo novovstopivši učenci, od 21. do 24. t. m. od 12. do 1. popoldne.

n **V smrt obsojen** je bil pred gorškimi porotniki oni Nanut iz St. Andreža, ki je bil umoril svojo ljubinko. Razburjeno občinstvo je izžvižgalo porotnike.

n **Štrajk in ljudsko zdravje.** — Dandanes se mnogo štrajka. Povsem naravno pa je, da štrajki, osobito oni, ki trajajo več časa in obsegajo velike delavske mase, slabo uplivajo na zdravstveno stanje delavstva. — Oskrba štrajkujočih in njihovih družin trpi vsled pomanjkanja zaslužka in pičle denarne podpore ki morda prihajajo iz kakakega fonda, ne morejo ublažiti tega zla. Dr. Dohre, zdravnik delavskih organizacij na Nemškem dokazuje v listu „Archiv für soziale Medizin und Hygiene“, da o priliki štrajkov število bolnikov nenavadno raste, kar je pripisovati slabši hrani delavcev za časa štrajka. Na podlagi statistike dokazuje isti zdravnik nadalje, da poskoči tudi število mrličev, posebno med deco, tudi slučajni samoumori postanejo bolj gosti. Skrepi se pa število porok in porodov. Vse to nedvomno dokazuje, da štrajki, tudi če so včasih uspešni, imajo vendar na socialno-ekonomičnem polju take zle posledice, da jih ne morejo uspehi skoro nikdar odtehati.

n **Slaba letina v Bosni.** — V listih se čita, da kaže letina v Bosni slabo. Tobačnim nasadom je zelo škodil črv, sadno drevje in trto pa je polomila burja.

Cerkveni vestnik.

c **Drugo hrvatsko romanje v Lurd.** — Iz Reke smo prejeli: Slavno uredništvo: V imenu bratske ljubezni, ki nas veže in v imenu Device Lurške Vas prosimo, da izvolite priloženi program našega letošnjega drugega romanja v Lurd po možnosti v svojem cenjenem listu priobčiti. Dobro bi bilo, da bi se temu romanju pridružilo čim več Slovencev, ker že sami ne prirede letos takega romanja. To jim bo tem lažje, ker je med hrvatskimi božjepotniki veliko takih, kojim je slovenski jezik materin jezik. — Slovenci se lahko pridružijo v sv. Petru ali pa v Nabrežini.

Kdorkoli bi želel kaka pojasniti, naj se obrne na O. Bernardina, provinciala kapucinov v Reki, ki je organizator romanja. — O tem romanju smo v „Zarji“ že spregovorili, pa zopet opozarjamo nanj. Hrvatje odpotujejo dne 9. avgusta iz Reke pod vrhovnim vodstvom mil. gg. škofov Dr. Antona Mahnič in Dr. Jurija Cariča. Cena za vožnjo in vso oskrbo je v prvem razredu K 460.—, v II. K 360.—, v III. pa K 260.— Čas zgla-sitve je do 18. julija; kdor se zgla-si, mora takoj poslati predplačilo K 30.— in naznati, v kojem razredu misli potovati. Oglase sprejema uredništvo „Naše Gospe Lurške“ v Reki.

c **Evharistični shod slovenskih in hrvatskih duhovnikov** častilec Sv. R. Telesa se vrši letos v Dalmaciji in sicer v Dubrovniku dne 3., 4. in 5. avgusta. Prvi evharističen sestanek Hrvatov in Slovencev je bil na Trsatu, drugi v Ljubljani, kjer se je tudi sklenilo, da bo tretji shod v Dalmaciji. Prva dva shoda sta bila samo sestanka duhovščine, a tretji bo imel tudi katoliške svetovnjake. — Poskrbljeno bo za poseben parobrod iz Reke v Dubrovnik, ki se bo ustavljal tudi v drugih dalmatinskih lukah. Vozna cena iz Reke v Dubrovnik in nazaj je 38 K, iz drugih mest primerno manj. Poseben odbor preskrbuje stanovanja in se je tozadevno obrnil na naslov Dr. Andrija Spiletak, biskupski tajnik v Dubrovniku.

c **Romanje na Trsat (Reka).** Koncem meseca julija namerava rojanska Marijina družba prirediti s posebnim vlakom romanje na Trsat, katerega se lahko udeležijo tudi druge osebe, če se bodo k temu kmalu oglašile. Kaj več o tem prihodnjič.

c **Prvo sv. Obhajilo** je prešlo v cerkvi St. sv. Antona danes jutraj nad sto deklic iz državne ljudske in meščanske šole v ulici S. Giorgio. Primeren nagovor je imel veleč. g. katehet Jakob Sila. — Žalostno je na teh mestnih šolah to, da nočejo nekateri stariši pustiti niti svojih 13 ali 14 let starih hčera k sv. obhajilu. Dotični katehet jih pa tudi ne more prisiliti, kar je umevno. Olomuški ordinariat na Moravskem je odredil, da se sme podpisati spričevalo onim odraslim šolarjem, ki bi zanemarili prejem sv. zakramentov. Pri nas kaj takega seveda ni možno, ker nimamo nobene zaslombe, saj nam manjka deželni šolski zakon.

c **Za novo cerkev pri salezijanskem oratoriju** v ulici dejl' Istrija so položili temeljni kamen dne 6. t. m. Sv. obred je izvršil naš

prevz. gosp. škof, udeležilo se ga je veliko doličnih oseb. Cerkev bo posvečena Mariji Pomočnici.

c **Romanje v Lurd in Rim** prirede letos dne 30. avgusta Dunajčani. Najprej se odpeljejo preko Tirola na Francosko, potem pa iz Lurda dalje v Rim. — Cena za vožnjo in oskrbo 620, 460, 310 K.

Domača šola.

(Po „Pučkem Prijatelju“.)

Budget — indenniteta.

Gotovo si že naletel v časnikih na eno ali drugo teh dveh besed. Ali nisi si znal pomagati z njo, ker je nisi razumel. V poročilih o državnem zboru najdeš vsako leto vsaj enkrat besedo budget (izgovori: biže) in v zvezi s tm tudi drugo: indenniteta. Če hočeš drugo razumeti, moraš pred vsem znati pomen prve.

Beseda budget je francoska in se je udomačila pri vseh evropskih narodih. Slovenski pomen za njo je proračun. Proračunati ali proračun napraviti pomeni: vnaprej izračunati stroške in dohodke za bodoče leto. Če n. pr. ti, dragi kmet, sedeš ob novem letu k mizi in računaš, koliko boš imel na eni strani dohodkov v bodočem letu od volov, od krav, od svinj, od vina, od sadja itd. in koliko boš na drugi strani imel stroškov za obdelovanje polja in vinograda, reje živine, koliko boš plačal davkov, obresti itd. in če potem odračunaš stroške od dohodkov, imaš pred seboj jasno sliko o svojem gospodarstvu v bodočem letu. To bi bil tvoj proračun ali budget. Tak proračun bi si moral napraviti vsak dober pospodar v svoji hiši.

Država ni nič drugega kot velika družina, ki ima svoje dohodke in svoje stroške in tudi ona si napravi začetkom vsakega leta svoj proračun ali budget.

Kako se to stori?

Vlada po svojih uradnikih napravi na eni strani račun o vseh dohodkih, ki jih bo imela bodoče leto, na drugi strani pa račun o vseh stroških. Ta račun je čisto natančen; v njem je označen vsak najmanjši dohodek in strošek. Ker je v proračunu vse do najmanjšega izvedeno, nastane debela knjiga, da jo komaj v roki držiš.

Ko je vlada zgotovila s svoje strani proračun, ki se imenuje državni proračun, ga predloži zastopnikom ljudstva, državnim poslancem, v parlamentu ali državnem zboru. Da gre stvar v redu, ne začne takoj državni zbor razpravljati o proračunu, ampak ga izroči takozvanemu proračunskemu odseku ali odboru, ki je sestavljen iz gotovega števila poslancev, in ta preišče proračun vsako žilico. Najprej preišče, če je proračun pravilno sestavljen, in če se ni vada morda v računih zmotila. Ko je to v redu, pregledajo poslanci točko za točko in iščejo, če se morda ne bi mogla katera iz proračuna izpustiti in kaka druga pametnejša namesto nje vrniti. Pri tej priliki pazijo posamezni člani proračunskega odseka, če se je vlada v proračunu pobrigala za kraje, katere zastopa njihova stranka; če se ni, zahtevajo, da se to stori naknadno. — Če je večina odseka za njihov predlog, se to stori: če ni, pa glasujejo ti poslanci proti proračunu, t. j. oni stopijo v opozicijo. Ker je državni proračun silno obširen, traja to delo v proračunskem odseku več mesecev.

Ko je odsek tako preiskal vse obisti proračun, pride ta pred državni zbor, kjer ga vsi poslanci skupno proučujejo in popravljajo ravnotako, kakor se je to že godilo v odseku. Ko je iz vseh strani pregledan, raztolmačen in popravljen, pa poslanci o njem glasujejo. Oni, ki so s proračunom zadovoljni, glasujejo za, drugi proti. Ko je proračun v drž. zbornici sprejet, se predloži kakor vsi drugi zakoni gosposki zbornici, in potem se ga končno še izroči cesarju v potrjenje. Ko je to vse gotovo, dobi tak državni proračun moč postavbe, in vlada se mora po njem natanko držati v pobiranju dohodkov in v trošenju državnega denarja. — Bog pomagaj vladi, ki se po poslancih odobrenega proračuna ne bi držala. Taka vlada bi morala pasti in poslanci bi jo djali na zatožno klop. (Tako bi vsaj moralo biti. Opažka uredništva.)

Pred leti in leti to ni bilo tako urejeno. Vlada je sicer res tudi takrat napravila zase državni proračun, a cesar je, da se stroški pokrijejo, po svoji volji razpisoval davke. Narod ni imel pri vsem tem čisto nobenih pravic, ampak jih je dobil šele z ustavo. — Seveda takrat tudi ni bilo nikogar, ki bi nadzoroval državni proračun, zato se je zgodila marsikaka zloraba. Prva dežela, kjer je dobil narod pravico sestavljati državni proračun (po poslancih), je bila Angleška, za njo so prišle druge države. Turška je pa bila zadnja.

Dostikrat se zgodi, da poslanci v državnem zboru ne morejo pravočasno končati razprave o državnem proračunu. V takem slučaju bi bila država na škodi, ker ona rabi denar, da pokriva vsaj redne stroške. Da bi se pustilo vladi proste roke, bi bilo proti ustavi, a tudi nepošteno bi se lahko postopalo. Da se to prepreči, sprejmejo poslanci v državnem zboru postavbo, s katero se da vladi pravica, da lahko na temelju starega prora-

čuna pobira davke in izdaje denar za redne stroške do gotovega časa in sicer do takrat, ko se je nadjati, da bodo poslanci mogli novi proračun sprejeti. Ta začasni državni proračun se imenuje indemnitet; beseda prihaja od latinske indemnitas, ki je zopet sestavljena iz besed in in damnum. Besedica in, zvezana s kako drugo besedo, pomeni ne, damnum pa škoda; po tem bi torej beseda indemnitet pomenila pojem, ki ga izrazimo: da ne bo škode. V našem slučaju pomeni ta beseda začasno postavbo, ki dovoljuje državi (vladi) začasno pobirati davke in trošiti državni denar tako, da na eni strani država, na drugi strani pa narod ne bo imel škode. Ta postava velja toliko časa, dokler ni novi proračun sprejet in od cesarja potrjen.

Književnost.

kn „Večna molitev“ pred Jezusom v zakramentu ljubezni. Nov natis z velikimi črkami. Cena 3 K za lično vezano knjigo z rudečo obrezo, z zlato obrezo in zlatim utisom na platnicah pa K 3.90. Nov natis te splošno razširjene knjige ima tako povečan tisk, da bo mogel tudi najkratkovidejši knjigo rabiti. Starejši, ki jim peša vid, bodo velike črke brali z lahkoto, mlajši častivci pa si bodo ohranili zdrav vid, ker ne bodo utrudili oči, tudi če molijo ure zvečer v mračnih cerkvah. Važno je, da obsega knjiga tudi pasjon ali premišljevanje Kristusovega trpljenja po vseh štirih evanĝelistih, kar ni imela dosedaj nobena slovenska molitvena knjiga. Upamo, da smo s tem zelo ustregli častilcem presv. Rešnjega Telesa. Vsled velikega tiska pa je narasla knjiga na celih 784 strani; ker se je pa rabil za knjigo jako lep papir, ni knjiga nič debelejša, kakor je bila izdaja z navadnim tiskom; vnajša oblika je še bolj prikupljiva, kot je bila dosedaj.

kn Dom in Svet-ova junijeva številka vsebuje: Lea Fatur: Za Adrijo. — Tonej Jelenič: Dekle. — Ks. Meško: Pomladanska meditacija. — Vek. Remec: Slovo in pozdrav. — Prof. Andrej Plečnik: Siena in to in ono. — Anton Medved: Misel — delo, Ljubezen — prijateljstvo. — Anton Erjavec: Aleksej Vasiljevič Kofirov. — Adolf Robida: Solnce. — Fr. Bregar: Golobje. — Anton Medved: Vprašanje in odgovori. — Ad. Robida: Zalada. — A. Medved: Stari in mladi. Saj je proč. — D. Robida: O razstrelivih. Književnost. To in ono. Številko krasi 19 lepih slik.

kn Za tamburaše! „Bom šel na planince“. Potpuri slovenskih narodnih pesmi za tamburaški zbor zložil Marko Bajuk. Cena K 3.—. Založila „Katoliška bukvarna“ v Ljubljani. — Tamburaši, veseli boste te nove zbirke. Lep šopek, povit iz deseterih narodnih pesmi, ki so preproste, pa vendar ne enolično, ampak ponekod kar živahno harmonizirane. Celo lahke imitacije je gospod Bajuk poizkušal semtertja; tudi prehodi oziroma med in poigre se kaj lepo utrinjajo v eno celoto. Seveda kakor tamburaški zbor ni umeten orkester, tako tudi skladb zanj ne moremo meriti s stališča visoke umetnosti; to pa lahko rečemo: g. Bajuk je storil, kar se je storiti dalo za tamburaški zbor s posameznih pesmi, ki se tudi posamič lahko igrajo. Gotovo je pa, da bo ta potpuri kot tamburaška skladba prav dobro učinkoval.

kn „Prvi med Indijanci“ ima naslov 17. zvezek priljubljenih Spillmanovih povesti, kateri je izšel ravnokar v zalogi „Katoliške Bukvarne“. — To je zopet ljubka gniljiva povestica, za katero se bo posebno ogrevala naša mladina, že zato, ker najde v njej junake iz svoje srede; bo pa tudi odraslim v spodbudo. Skušnja nas uči, da prebira slov. ljudstvo Spillmanove povesti z velikim zanimanjem; ravnokar izdana povest „Prvi med Indijanci“ je pa ena izmed najboljših Spillmanovih povesti, ki se odlikujejo po plemenitosti tendence, poljudnosti in podučnosti. Širimo torej Spillmanove povesti med ljudstvom in posebno med mladino; spodrinejo naj povesti pisateljev ki pišejo, ne da bi imeli pred očmi blagor mladine. Po Spillmanovih povestih, katere izdaja v lepi obliki z večbarvano n sliko na čelu „Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani, naj seže vsak, ki mu je pri srcu dobra vzgoja naše mladine. — Cena XVII. zvezku je 60 vin., za trdo vezan izvod pa 80 vin. Naroča se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani, ali v prodajalni kat. tisk. društva v Trstu.

Razne vesti.

r Pri oltarju zgorel. — Rev. E. E. Noz deset let župnik cerkve sv. Karla v mestu Providence v Ameriki, in šele nedavno vpo-kojen, je zgorel pri oltarju v svoji domači v Norwoodu pred nekaj dnevi. Ljudje v isti hiši z duhovnikom Nobartom so ga slišali, ko je šel ponoči iz postelje in brčkone molit. Zarana v jutro je šla hišna v kapelo, da jo pripravi za sv. mašo in našla ogljeno truplo v klečečem položaju pred oltarjem. Kosi razbite svetilnice so kazali, da je bil Nobert pri oltarju, ko je svetilnica ob njegovi strani eksplodirala. Njegova nočna halja se je ušgala in brčkone se je onesvestil, pred- no se je mogel premakniti.

r Najdražja znamka na svetu. Pri drabž hotela Drouot v Parizu so prodajali tudi veliko zbirko različnih znamk pod imenom Mirabaud. Pri tej prodaji je dosegla neka višnjeva havajska znamka za dva centima iz leta 1851 do 1852 kupnino 23.000 frankov. Znamka je imela na desnem spodnjem vogalu poštni odtisek, je bila tam tudi prevotljena in imela rudeč pritisk. To je dosedaj največja kupnina, ki se je dosegla za kako rabljeno pošto znamko.

Zasebni dekliški licej, trgovski kurz, gospodinjstva in ljudska šola šolskih sester v Trstu.

Izborna lega, krasen razgled na Adrijo, park in igrališče, moderno opremljeno poslopje: električna razsvetljava, kopališče, telovadnica. Učni jezik je nemški poleg tega francosko, angleško, italijansko in kurza za slovenščino in hrvaščino. Letna penzija 600 kron. Šolnina: za licej 160 K, za trgovski kurz 100 K, za gospodinjstvo šola 200 K, za ljudsko šolo 100 K. S prihodnjim letom se otvorijo prvi 4-licejalni razredi. — Na željo se dopošljejo prospekti.

proti mesečni plači sprejme takoj glavni zastop „Vzajemne zavarovalnice“ za Primorsko na Proseku. Iščemo se posebno agenta za Trst in Istro. Ponudbe je pošiljati na naslov KAROL STAREC, zastopnik „Vzajemne zavarovalnice“ P. Prosek.

Tiskovine za č. župne urade
priporoča

Prodajalna „kat. tisk. društva“
v TRSTU ulica delle Poste 9.

Dosedaj so na novo natisnjene in je udobiti sledeče:

Dnevnik; Fides Matrimonii; Fides Mortis; Fides Nativitatis et Baptizma; Izkaz premen. in stalnih najemščin; Izkaz glavnice; Izkaz hranilnih vlog; Izkaz ustan. sv. maš; Nota v smislu „Ne temere“; Nota za ženine in neveste; Liber intentionum; Liber Baptizatorum; Liber Copulatorum; Posnetek računa; Račun; Testimonium status liberi; Testimonium denuntiationum matrimonialium.

KUPUJTE „Užigalice v korist obmejnim Slovincem“

in kolek v isti namen. — Oboje je dobiti v prodajalni „Katoliškega tiskovnega društva“ v Trstu, ulica delle Poste 9.

VOJCI K VOJCI! VOJCI K VOJCI!

Uljudno naznanjam sl. občinstvu, č. duhovščini, p. n. učitelstvu, krajnim šolskim svetom in šolskim vodstvom, kakor tudi raznim čitalnicam in ljudskim knjižnicam, da sem preskrbel svojo

KNJIGOVEZNICO

z vsem potrebnim da lahko izvršujem vsa dela od priprave do najkrajših. Posebno solidno in ceno vezanje knjig za šolske, ljudske in zasebne knjižnice ter čitalnice. — Vezanje in prevezanje missalov, raznih zapisnikov, hranilnih in drugih knjig, ter izvrševanje raznih del, ki spadajo v knjigovodsko stroko. Zunanja naročila izvršujem solidno in točno.

ANTON REPENŠEK, knjigovez
TRST. — Ulica Cecilia št. 9. — TRST.

Slovenec KONRAD SKAZA, delavnica za vsa cerkvena dela

v St. ULRICH, Gröden (Tirolsko) se najtopleje priporoča za vsa cerkvena dela. Velikanska zaloga sv. razpel. Novi zanimivi slovenski ceniki zastoj in franko. Postrežba solidna in hitra.

Za prvo sv. obhajilo

priporoča prodajalna
katoliškega tiskovnega društva
v TRSTU
lepe obhajilne podobice.

Kupite čevlje

pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru

Josipu Stantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

Ta mojster vam postreže po domače, z najboljšimi čevlji in po nizki ceni.

ZALOGA

likerja v sodčkih in butilkah

JAKOB PERHAYC

TRST — Via delle Acque — TRST

Veliki izbor vsakovrstnih najfinjših in starih vin v butilkah.

Postrežba točna. — Cene zmernne. — Se priporoča svojim rojakom za naročbe bodisi na debelo ali na drobno za razne slavnosti, poroke, krste, družinska pogoščenja itd. — Za poletni čas se priporoča malinovec in tamarindo.

NOVO POGREBNO PODJETJE

Pisarna in prodajalna Via Vincenzo Bellini št. 13.

Telefon 14-02. (poleg cerkve sv. Antona Novega) Telefon 14-02

Zaloga oprave ulica Massimo d'Azeglio št. 18.

Prireja pogrebe od najprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih, kakor tudi v s kristalom zaprtih vozovih.

Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliča, kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene rokave, čevlje, vence in umetnih cvetlic, kovine, porcelana in perl.

Bogata zaloga: Voščene sveče. Cene nizke, da se ni bati konkurence.

Za slučaj potrebe se uljudno priporočajo: HENRIK STIBEL in drug.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Podurad v Trstu, ulica delle Poste 9. Telefon 2110

Sprejema hranilne vloge od vsa- **4 1/2 %** in na 60 dnevno odpoved po 4 3/4 %
kega in jih polmeseč obrestuje po **4 1/2 %** Rentni davek plača hranilnica sama

Za varnost vlog jamčijo udje posojilnice, katerih je sedaj okrog 400, solidarično z vsem svojim premoženjem v znesku nad tri milijone kron. Posojila daje le svojim člani in sicer na poročstvo po 5 3/4 % in na vknjižbo po 5 1/4 %.

Uraduje se v glavnem uradu pri sv. Ivanu vsak delavnik od 5—7 ure zvečer in ob nedeljah od 11—12. ure dopoldne, v poduradu vsak delavnik od 8—11. ure dopoldne in od 3—4 in pol ure popoldne.

Načelstvo.

Prodajalna KATOLIŠKEGA TISKOVNEGA DRUŠTVA

— v TRSTU, ulica delle Poste št. 9. —

Ima na razpolago razne molitvenike v slovenskem, nemškem in laškem jeziku, podobe male za darilo in velike za okvir, svetinje, rožne vence, kipe in križe raznih velikosti in cen iz kovine in lesene, različni papir pismeni in pisarniški, razni ovitki, šolski zvezki, vse pisarniške potrebščine, trgovske knjige, notici i. t. d., i. t. d.

:: Častito duhovšično opozarjamo posebno ::

na našo zalogo voščenih sveč prav po tovarniški ceni in sicer: pristno voščene kg á K 5.—, I. vrste „Il Santo di Padova“ kg á K 4.40, II. vrste kg á K. 2.40, okinčane sveče kg á K 3.40, ekonomične sveče kg á K 1.40. Odpadki sveč se sprejemajo in plačujejo po kakovosti. V zalogi je kadilo (virh) á kg K 1.20, 2.—, 2.40 ter oglje za kadilnice á kg K 2.—. Stekla za večno luč, stenji za večno luč, vrvice za prižiganje na kilo, ali v zavitkih, prižigalniki (kajfeži) povoskano platno za altarje, tiskovine za č. župne urade dobito istotam.

Sprejemajo se knjigoveška dela po zmerni ceni. Preskrbi se okvirje za razne slike. Razpolagamo z vzorci. Slike: Prešerna, Gregorčiča, Vodnika in Slomška v lepem okvirju á K 7.60. Podoba papeža Pija X v pozlačenem okvirju za K 20.—. Sveče za domačo rabo á 3, 4, 5 in 6 v zavoju ter svečice zvitihi in za božičnice so vedno v zalogi. — Preskrbimo ovitke z poljubnim naslovom.

Obilno obiska in naročil prosi

„Katoliško tiskovno društvo“ v Trstu.

Dobava cerkvenih oblačil in

cerkvenih potrebščin vsake vrste.